

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV FARNOSŤ KEŽMAROK

Kostolné námestie 22, 060 01 Kežmarok

Tel. č.: +421524522220, +421903012489

E-mail: farakezmarok@gmail.com

List farára a duchovného otca farnosti Kežmarok svojim veriacim

Milí bratia a sestry, milí moji farníci,

v pondelok 12. júna uplynú tri roky odvtedy, čo ma dnes už zosnulý diecézny biskup Štefan Sečka menoval za farára do tejto farnosti. Pri tejto príležitosti sa Vám prihovám týmto listom ako Váš duchovný otec. Ponúkam Vám aj svoj pohľad na život vo farnosti a výzvy, pred ktoré sme ako kresťania postavení.

Pred niekoľkými rokmi navštívil našu krajinu Charles Chaput, arcibiskup v Spojených štátoch amerických. Keďže to bola jeho prvá návšteva na Slovensku, zaujímalo ma, aký dojem má z našej krajiny. Vtedy mi povedal slová, ktoré si dodnes pamätám: „Pred príchodom na Slovensko som si myslel, že ste chudobnejší a zbožnejší“. Jeho slová mi často prídu na myseľ. Za uplynulé desaťročia sa naša situácia zlepšila. Máme sa o poznanie lepšie. Ale sa pýtam: „Stali sme sa aj lepšími – zbožnejšími ľuďmi?“ Naše medzilidské vzťahy stvrdli, zhrubli sme v správaní jeden k druhému a vo vyjadrovaní sme sa stali vulgárnejšími. Napriek občianskej a náboženskej slobode, sme sa stali menej odvážni v našom živote viery, ako boli naši rodičia počas totality. Hanbíme sa prežehnať pred obedom v reštaurácii alebo v jedálni. Na otázku spolupracovníkov: „Ako si prežil víkend?“, sa hanbíme povedať, že sme boli v nedeľu v kostole na sv. omši, lebo sa bojíme uštipačných poznámok. Niektorí rodičia po slávnosti 1. sv. prijímania odhlásia svoje deti z vyučovania náboženstva a prihlásia ich na etiku, lebo predsa deti už kostol nepotrebujú. Niektorí by chceli Krista iba cez obrazovku, ktorého môžu zapnúť a vypnúť diaľkovým ovládačom. **Ale také kresťanstvo nejestvuje!**

Milí moji farníci, ak by ste sa ma teraz spýtali: „Pán dekan, o akej farnosti snívate?“ Moja odpoveď je táto: „Som v Kežmarku a som tu medzi Vami šťastný, ale snívam o našej farnosti a jej filiálkach, kde sa my, katolíci, nehanbíme za svoju vieru. Snívam o tom, že naša farnosť je spoločenstvo, kde jeden druhého podržíme vo viere, zastaneme sa jeden druhého, kde si odpustíme zranenia a staré krivdy, kde sme odvážni vo vyznávaní Krista. Robme to s radosťou, bez hnevu a tvrdosti, ak druhí ľudia majú iný názor. Súčasťou našej farnosti sú pokrstení, ktorí nepraktizujú svoju vieru. Nech voči nim nechýba z našej strany otvorené srdce a láskavé pozvanie vrátiť sa ku Kristovi a Cirkvi. Ako pripomína terajší pápež František: „*Evanjelium sa nešíri násilím, ale príťažlivosťou.*“

Nechcem byť medzi Vami iba „udržiavateľom“ doterajšieho stavu. Nemôžeme len čakať vnútri našich kostolov a byť zahľadení do seba. Preto je potrebné niekedy urobiť prvý krok, ako prvý podať ruku na uzmierenie, ako prvý pristúpiť so slovom povzbudenía.

Druhé povzbudenie je radosť a hrdosť, že sme kresťania. Ako chceme presvedčiť iných, že aj v dnešnej dobe je Ježišovo evanjelium prítlačivé a aktuálne, ak z nás vychádza nespokojnosť a pesimizmus so zamračenou tvárou? Môžeme sa uchýliť k tomu, že budeme kritizovať, aký je svet skazený a ako sú ohrozené kresťanské hodnoty. Môžeme podľahnúť mudrovaniu: „ako by sa to malo robiť“, alebo „ako to bolo kedysi.“ Aj mne niekedy hrozí, že ma prepadne smútok, keď po 1. sv. prijímaní a po birmovke mnohí rodičia a deti doslova prestanú chodiť do kostola. Vyzerá to, akoby kresťanstvo brali na spôsob „použi a odhod.“ Povbudzujem seba i Vás k inému postoju. **Dôverujme, že Boh dokáže konať za každých okolností a aj uprostred zdanlivého neúspechu. Kristovo evanjelium nie je ani obchod, ani divadlo, aby sme počítali, koľko ľudí uverilo vďaka našej propagácii.** V našej farnosti žime ako spoločenstvo veriacich, ktorí pre svoje okolie budeme soľou zeme a svetlom sveta. Ukážme, že Ježišovo evanjelium je stále aktuálne a prítlačivé tým, že ho aj prakticky žijeme, kdekoľvek sa pohybujeme – v škole, na ulici, v práci. Všetci ohlasujme Krista. Pán zúrodní našu námahu a požehná naše snahy spôsobom a v čase, ktorý on považuje za najlepší. On je dobrý Pastier, ktorý sa nikdy neunaví hľadaním stratenej ovečky. On je milosrdný Otec, ktorý beží v ústrety každému, kto sa rozhodne vrátiť k nemu. Skúsme v tomto napodobňovať nášho Učiteľa a Pána.

Napokon pamätajte, že každý z nás potrebujeme plúca, do ktorých budeme vdychovať Boží život. Takými plúcami sú modlitba, pravidelná sv. omša a prijímanie sviatostí, čítanie Svätého písma, skutky pokánia voči sebe a skutky milosrdenstva voči druhým.

Milí bratia a sestry, milí moji farníci, ďakujem, že neprestávate milovať Krista a jeho Cirkev. Ďakujem, že sa hlásite do našej farskej rodiny, za Vašu ochotu pomôcť. Ste trvalo v mojich modlitbách a obetách. Prosím naďalej o Vašu spoluprácu, duchovnú blízkosť a podporu. A prosím: „Modlite sa za mňa!“

Váš farár a duchovný otec František Trstenský